افشره

تصورت از یک اداره ورزشی ، متفاوت است اما حضور در این اداره نه تنها آن را خراب می کند بلکه بدجور توی ذوقت می زند ، ساختمان هایی قدیمی و دو تکه ، سکوت کش آمده در راه پله ها و اتاق ها ، ظاهر و باطن متفاوت همه ناخواسته قلم ات را به سمت درج این موارد سوق می دهد .

ورزش و جوانان

اداره ای بدون ارباب رجوع

علوی

قاعده ظاهر، دلیل باطن است گاهی مصداق ندارد، مثلا اداره کل ورزش و جوانان محقر است و رنگ و روی شادابی ندارد در حالی که ورزش سرشار از شادابی است، رنگ و رویش چندان جذاب نیست و پیری، بی پولی و نبود اعتبار را به نوعی فریاد می زند و قطعا با جوان بودن ورزشکاران یا توجه به ورزش از سوی دولت همخوانی ندارد، پس گاهی ظاهر دلیل باطن است مصداق ندارد.

دو ساختمان ناتنی، هر دو نام اداره کل ورزش و جوانان را یدک می کشند اما نمای بیرونی و درونی این ساختمان ها از شادابی جوانان، تحرک، ورزش و پویایی خبر نمی دهند و نمادی از ورزش های بومی و محلی که معرف این اداره باشد، تعبیه نشده است. ۷ واحد کوچک اداری در ساختمان شماره یک واقع شده است. پارکینگ ساختمان ۴ طبقه شماره یک، فقط برای پارک کردن یک خودرو جا دارد که یک خودروی سمند به زور جا گرفته است. واحد نگهبانی آن به نظر می رسد از نگهبانی بقیه اداره ها کوچک تر باشد. انگار همان قدر که در سرانه فضاهای ورزشی کمبود داریم در بخش های اداری ورزشی نیز با کمبود جدی مواجه هستیم.

بی آن که سوالی از نگهبان بپرسم یا او هم مانند نگهبان های اداره های دیگر پاپیچ ام شود به داخل می روم. سیاهی و لکه های کف محوطه با دستگاه واکس اتوماتیک که به تبع بقیه اداره ها در محل ورودی تعبیه شده است، جور در نمی آید چون اینجا کمتر از تمیزی و نظافت خبری است و شاید یکی از علت های آن فرسودگی ساختمان باشد.

فضای کوچکی در سمت چپ پارکینگ نظر هر بیننده ای را در بدو ورود به خود جلب می کند که اگر سرکی بکشیم می بینیم مقداری سازه فلزی مخصوص اجرای مراسم مختلف در آن جا قرار گرفته است و گویا بیشتر حکم انباری را دارد.

به دنبال در آسانسور می گردم اما از آن خبری نیست. به جای آن کارتونی مقوایی که درش باز است، کنار در نخستین واحد اداری که فقط ۳ کارمند خانم در آن جا حضور دارند گذاشته شده است بی آن که ذکر شود این واحد مربوط به کدام کار اداری است. برگه ای تحت عنوان «لطفاً پس از ورود و خروج در را ببندید» روی در این واحد اداری نصب شده است که انگار بیشتر کارمندان این خواهش را نادیده می گیرند به طوری که هر بار که یکی از کارکنان واحد های مختلف در را باز می کند و می بندد، صدایی با همین مضمون در ساختمان می پیچد. راه پله تاریک و نظافت نشده ساختمان را پیش می گیرم.

واحدهای اداری این ساختمان در ۳ طبقه جا گرفته اند و در هر طبقه ۲ واحد اداری وجود دارد. نام و سِمَت کارمندان هر واحد اداری در کنار در اتاق فقط روی برگه ای نوشته شده تا انگار در هزینه ها صرفه جویی شود. بخش فنی و مهندسی و امور مالی ساختمان شماره یک بیشترین تعداد کارمندان را به خود اختصاص داده است. به طبقه دوم که می رسم ناگهان صدای بسته شدن محکم در یکی از واحدها را می شنوم. گمان می کنم که کارمند یا ارباب رجوعی عصبانیت خود را روی در خالی کرده است، کنجکاو می شوم تا نگاهی بیندازم. خانمی که لباس اداری به تن دارد، تلفنی صحبت و از فرد پشت خط سوال می کند، چند دقیقه بعد دوباره تماس می گیرد.

دوباره صدای بسته شدن محکم در به گوش می رسد و سکوت در اداره ای کم جنب و جوش حاکم می شود. سیاهی کف و موزاییک ها، تن سفید درهای چوبی هر واحد را بی نصیب نگذاشته است. در راه پله منتهی به طبقه سوم که اتاق مدیر کل است تابلوی کوچک و نه چندان زیبایی از ورزش زیبای کشتی با چوخه روی دیوار نصب شده که آن قدر قاب آن و عکس اش بی کیفیت است که گمان نمی کنی تاکنون نظر ارباب رجوعی را به خود جلب کرده باشد. در عوض تجهیزات شبکه ای اینترنتی اداره در جعبه هایی بزرگ در پاگرد هر راه پله بر دیوار نصب شده است.

وارد واحدی می شوم که دفتر مدیر کل در آن قرار دارد، واحدی محقر مانند بقیه واحدهاست که انتهای راهروی سمت چپی آن به آبدارخانه ای کوچک می رسد و درست کمی آن طرف تر از اتاق مدیر میز مسئول دفتر او و کنارش میز دیگری گذاشته شده است که به زحمت می توان در این اتاق جای مناسبی برای رفت و آمد یا نشستن پیدا کرد چه برسد به فضای مناسب برای ملاقات های عمومی مدیر با ارباب رجوع ها در روزهای سه شنبه هر هفته.

ساعت ۱۱:۱۵ است که روزنامه «خراسان» بین واحدهای مختلف توزیع می شود که از مسئول دفتر می خواهم با مدیر ملاقاتی داشته باشم اما او پاسخ می دهد که آقای مدیر تا روز یک شنبه در ماموریت خارج از استان است. پنج شنبه است و گذر ارباب رجوعی در مدتی که در آن جا بودم به این واحدها نیفتاد و فقط گاهی کارمندی از واحدی برای تلفن صحبت کردن یا رفتن به واحد دیگری بیرون می آمد.

البته این تلفن صحبت کردن ها پای برخی کارمندان را به کوچه هم باز کرده بود. امتداد کوچه را می گیرم و به ساختمان ناتنی شماره ۲ سری می زنم.

خانمی که خودروی خود را مقابل در یک مجتمع مسکونی پارک کرد، از دختر بچه ای که لباس فرم به تن داشت و در خودرو نشسته بود، خواست زودتر پیاده شود که بتواند به کارش برسد، خودش هم اذعان می کرد: « زود باش بیا ماشین را جلوی در خانه مردم گذاشته ام» و دست دخترک را گرفت و وارد همین ساختمان شد.

با این که وضعیت ظاهری هر دو ساختمان شبیه به هم است اما گویا ساختمان شماره ۲ وضعیت بهتری دارد؛ پارکینگ اش بزرگ تر و کمی تمیزتر است. در بخشی از پارکینگ، اتاق روابط عمومی قرار دارد و بقیه فضای آن با کمدهای فلزی که روی آن نام ورزش های مختلف را نوشته اند، پر شده است گویا محل نگهداری نامه های اداری هیئت های ورزشی است.

این ساختمان روشنایی بهتری دارد و با حال و هوای جوانان که سرشار از انرژی و امید است کمی هماهنگی دارد و شاید انتخاب آن برای قرارگیری معاونت های توسعه امور ورزش، سامان دهی امور جوانان و امور فرهنگی بی دلیل نبوده است. در این جا نیز همچون ساختمان دیگر نام کارکنان کنار هر واحد روی برگه ای نوشته شده است اما برخلاف همه واحدها در مقابل ورودی یکی از واحدها چند جفت کفش و یک جا کفشی وجود دارد. به دنبال نام نمازخانه در کنار معرفی نام واحدها می گردم اما پیدا نمی کنم. اینجا هم کارمندان سخت مشغول کارند و صدایی از واحدی بلند نمی شود.

به جز همان خانم، ارباب رجوع دیگری در ساختمان نیست و حتی کارمندی هم برای صحبت کردن با تلفن بیرون نمی آید.

یکی از متفاوت ترین اداراتی است که تا به حال دیده ام؛ نه ظاهرش با ماهیت آن تناسب دارد و نه نوع فعالیت اش همانند دیگر ادارات است، نه ردی از حضور ارباب رجوع است و نه اثری از رسیدگی به امورش، رابطه ای مستقیم با هیئت های ورزشی دارد و تدوین کننده امورات ورزشی استان است با این حال نوع عملکردش را نمی توان از نمای آن فهمید بلکه باید روزی پای درد دل هیئت های ورزشی نشست و نوع عملکرد این دستگاه را حلاجی کرد.

کوچه مقابل پارک آفرینش، اداره کلی با نام ورزش و جوانان جاخوش کرده است که ظاهرش با باطنش فرق دارد، پیری در وجب به وجب ساختمانش دیده می شود.

> انگار همان قدر که در سرانه فضاهای ورزشی کمبود داریم در بخش های اداری ورزشی نیز با کمبود جدی مواجه هستیم

یادداشت

ورزش، ابزاری مهم برای توسعه

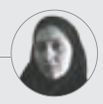

زهره اسدی
z.asadi@khorasannews.com

هیئت های ورزشی کالبد اصلی ورزش هستند اما به دلایلی، بسیاری از آن ها پویایی و تحرک کافی و لازم را ندارند، این موضوع ناشی از مشکلات مختلفی است که شامل کمبود سرانه ورزشی، کمبود و محدودیت منابع مالی و برخی مسائل دیگر می شود، اما یکی از دلایل اصلی اقتصادی نبودن ورزش و هیئت های ورزشی است زیرا هنوز مدیریت ورزش از سوی هیئت های ورزشی به سمت اقتصادی شدن نرفته است. هر چند کمبود سرانه ورزشی دلایل دیگری دارد و راهکارهای مربوط به خود را می طلبد اما کمبود منابع مالی را می توان با نسخه اقتصادی کردن ورزش درمان کرد. دغدغه تمام افراد ورزشی، تولیدکنندگان، محققان و دیگر افراد مرتبط، افزایش درآمدزایی و مشارکت مردم در حوزه ورزش است.

به طور طبیعی تولید، اشتغال و حضور بخش خصوصی موجب رشد صنعت ورزش می شود، اما آماده سازی زیرساخت ها برای ورود آن ها، نیازمند تلاش دولت برای ایجاد جذابیت در محیط های ورزشی و افزایش مشاغل در ورزش است به تعبیری باید سهم ورزش در تولید ناخالص داخلی بیشتر شود. حدود ۵ درصد از تولید ناخالص داخلی کشورهای ثروتمند ناشی از صنعت ورزش است در حالی که در کشور ما این رقم به کمتر از یک درصد می رسد. این شاخص ها که با عوامل نهادی مرتبط هستند به عواملی مانند کیفیت بوروکراسی، حاکمیت قانون، حذف روابط و رانت ها، حق اظهار نظر افرادی که در این حوزه فعالیت می کنند و پاسخگویی مناسب مسئولان بستگی دارد و همه این عوامل منجر به ایجاد سرمایه، افزایش تولید، درآمد، ارزش افزوده و رفاه می شود. ورزش در استان به دنبال آن در کشور درگیر مسائل متعدد مالی است همین امر هم امسال پای هیئت های ورزشی را به دستگاه متولی باز کرده و ورزشی های استان را پای میز درخواست و بیان مشکلات با سازمان های مالی کشانده است.

شاید اگر نتوان گفت تمام مشکلات ورزشی استان ناشی از کمبود منابع مالی است بتوان گفت که بیش از ۹۰ درصد مشکلات را شامل می شود، در حالی که می توان با داشتن برنامه های بلند مدت و حمایت دولت به تجمع نقدینگی و در نهایت به هدف برسیم. آمار و عملکرد کشورهای ثروتمند می توانند الگویی برای ما باشند تا آن ها را بومی سازی و به رشد جایگاه اقتصادی ورزش کمک کنیم. علاوه بر این بخشی از آثار اقتصادی ورزش غیرمستقیم است، مثل کاهش هزینه های درمان، بهبود بهره وری نیروی کار، افزایش تولید داخلی، افزایش اشتغال و بهبود چرخه اقتصادی، بنابراین کمک به اقتصادی شدن ورزش کمک به بهبود اقتصاد کلان است و می توان از ورزش به عنوان ابزار پیشرفت و توسعه بهره برد.

بلوک ها و صفحات ساخته شده از دانه های پلی استایرن منبسط شونده

استاندارد های ملی شماره ۱۱۱۰۸ و a-۱۱۱۰۸ (اصلاحیه ی اول)

اداره استانداردسازی، آموزش و ترویج استاندارد خراسان شمالی در راستای اهداف سازمان ملی استاندارد ایران، با رویکرد حمایت از تولید داخلی و تشویق مصرف کنندگان به مصرف کالاهای استاندارد ایرانی، نسبت به اطلاع رسانی و ترویج استانداردهای ملی اقدام می کند.

برای آگاهی از جزییات و آخرین تجدیدنظر استانداردهای ملی ایران می توانید از پورتال سازمان ملی استاندارد ایران، متن استاندارد ملی را دریافت کنید.

یونولیت یا پلاستوفوم، ماده ای سفید رنگ و عایق رطوبت وصدا می باشد.پلاستوفوم ماده ای سبک با قابلیت‌های زیادی می باشد. پلاستوفوم نوعی از مواد پلیمری است که یک نمونه آن با نام پلی استایرن انبساطی و علامت اختصاری EPS شناخته می‌شود و کاربرد متعددی در امور بسته بندی، عایق کاری و...دارد. این مواد با دانه بندی ریز و درشت و با وزن حجمی گوناگون به‌صورت گرانول ،ورق و بلوک در اندازه ها و ضخامت‌های گوناگون در بسته بندی های متفاوت قابل ارائه است . این بلوک‌ها با دستگاه سی ان سی به اشکال و طرح‌های مختلف در می آید. انبساط این محصول در اثر گاز پنتان است این گاز در اثر حرارت ناشی از بخار آب از داخل دانه های پلی استایرن خارج وباعث انبساط آن می شود. بلوک سقفی پلی استایرن دارای استانداردهای ملی اجباری به شماره های ۱۱۱۰۸ و a-۱۱۱۰۸ می باشد.از ویژگی های بلوک پلی استایرن می توان به سبکی قطعه بلوک، کاهش ۳۰ درصدی حجم بتن، کاهش مصرف فولاد، کاهش مصرف تیرچه، صرفه جویی در مصرف قالب بندی ،حذف گچ و سیمان اضافی، ایمنی در برابر آتش، حمل ونقل آسان، مقاومت در برابر آب و رطوبت و عایق صدا اشاره کرد.

بر اساس استاندارد، پلی استایرن ها به ۴ دسته SD(با کارکرد معمولی)،HD(با کارکرد بالا)،EHD(با کارکرد بسیار بالا)و UHD(با کارکرد ویژه) تقسیم می شود. طبق استاندارد هر محصول باید در آزمون های مربوطه مورد قبول واقع شود که این آزمون ها به این شرح است:

چگالی اسمی

ابعاد مشخصی از نمونه را طبق استاندارد برش می زنیم و چگالی آن را محاسبه می کنیم.حداقل چگالی مورد قبول طبق استاندارد برای نوع SD، ۱۲ و برای سایر انواع بالاتر می باشد.حداقل مقاومت فشاری در ۱۰ درصد تغییر شکل برحسب KPa:

در این آزمون، حداقل مقاومت مورد قبول ۷۰ برای نوع SD می باشد.

حداقل مقاومت خمشی در هر جهت برحسب kg: حداقل نیروی خمشی بلوکهای تولیدی در برابر بار برای هر عرضی به ازای ۳۰ سانتیمتر طول باید ۲۰۰ kg در نواری به عرض ۷ سانتی متر باشد.

حداکثر تغییرات ابعادی: نمونه را طبق استاندارد برش می زنیم ودر آون به مدت ۴۸ ساعت در دمای ۷۰ درجه سیلیسیوس قرار می دهیم که حداکثر ۵ درصد مجاز می باشد.

ابعاد

در این آزمون ابتدا ابعاد اسمی توسط سازنده اعلام و سپس ابعاد نمونه توسط آزمایشگاه اندازه گیری می شود که باید اختلاف آن با مقدار اسمی در حد رواداری استاندارد باشد که این میزان حداکثر ۵± میلیمتر در ۱۰۰۰ میلیمتر طول اسمی و حداکثر ۳± میلیمتر در ۵۰۰ میلیمتر عرض اسمی و حداکثر ۵± میلیمتر نسبت به ضخامت اسمی می باشد.

گونیا بودن :

این آزمون میزان قائمه بودن را بررسی می کند که باید در محدوده مجاز استاندارد باشد.

جذب آب :

در این آزمون مقدار آب جذب شده توسط بلوک با ابعاد ۵۰ ± ۰/۵ به مدت یک هفته یا ۷ روز مورد آزمون قرار می گیرد که حد مجاز آن طبق استاندارد کمتر از ۶ درصد حجمی برای نوع SD، ۴ درصد برای نوع HD، ۳ درصد برای EHD و ۲ درصد برای UHD می باشد.

تست شعله:

آزمونه را آماده می کنیم و آزمون را انجام می دهیم و نمونه را در معرض شعله قرار می دهیم که میزان انتشار شعله باید کمتر از ۱۵ سانتی متر باشد تا محصول قابل استفاده در ساختمان باشد.

پخ بلوک : پخ در دو لبه باید به ارتفاع حداقل ۵۰ میلی متر و قاعده حداقل ۵۰ میلی متر باشد. عرض تکیه گاه : تکیه گاه بلوک یا نشیمن گاه باید ۲ ± ۲۸ میلی متر باشد. مشخصات ظاهری بلوک: بلوک باید دارای ظاهر سالم و یک پارچه باشد و دانه بندی مناسب و بین دانه های پلی استایرن فاصله مشخص ظاهری وجود نداشته باشد.

نشانه گذاری:

موارد زیر باید روی تمام صفحات و بلوک های تولیدی کارخانه به صورت پاک نشدنی، ممهور/چاپ/حک شود:

نام یا علامت تجاری تولید کننده،تاریخ تولید،نوع،طبقه بندی واکنش در مقابل آتش (برای انتشار کمتر از ۱۵ سانتی متر طبقه ی E و برای بیشتر از ۱۵ سانتی متر طبقه ی F می باشد)،ابعاد اسمی و علامت استاندارد در صورت دارا بودن پروانه ی کاربرد علامت استاندارد.

گزارش ویژه

جهت اطمینان از اصالت استاندارد محصول، کد ده رقمی زیر علامت استاندارد روی محصولات را به سامانه ۱۰۰۰۱۵۱۷ پیامک کنید.